

gøre sort til hvidt, ere disse 3,200,000 Kr.s Nedsættelse dog det faktiske, og jeg begriber ikke, at noget Menneske vil fæste Lid til det ærede Medlems Paastand om det modsatte, naar enhver kan regne sig til, hvorledes Sagen forholder sig.

Madsen-Mygdal: Det er haabløs Gerning, siger den ærede Ordfører (P. G. C. Jensen), at overbevise mig i dette Tilfælde — jeg tror for Resten han sagde om noget som helst. Jeg skal gøre en Indrømmelse over for den ærede Ordfører, nemlig at det er haabløs Gerning at ville overbevise mig om umulige Ting. Det er umuligt for den ærede Ordfører at paavise, at der er Nedgang her, naar der ifølge den ærede Ordførers egen Beregning foreligger en Forhøjelse af den indirekte Beskatning af 1½ Million Kr. (*Ordføreren* [P. G. C. Jensen]: Jeg talte om Toldloven). Den ærede Ordfører siger, at det Resultat komme vi kun til, naar vi tage Brændevinsskatten med, og den, siger han, kommer ikke Sagen ved. Ja, hvis den ærede Ordfører vil indtage den Stilling at sige, at Brændevinsskatten kommer ikke Toldloven ved, saa kunne vi tale om det, men den ærede Ordfører fastholder jo bestemt, at de komme hinanden saa nøjle ved, at de ere uadskillige ved den ulykkelige Sammenkobling, og derfor vedkomme de hinanden meget stærkt. Med Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkninger om Toldkommissionens Forhandlinger om Balancen, husker den ærede Ordfører fejl; der er hans Hukommelse ikke rigtig god. Ganske vist var det saaledes, at hans Meningsfæller opstillede noget, som nærmest lød paa Balance, men fra vor Side opstilledes der Forslag, som lød paa en Nedgang af 5 Millioner Kr. (*Ordføreren* [P. G. C. Jensen]: Jeg sagde ogsaa *Fler-tallet*). Men for øvrigt ved den ærede Ordfører, hvis han husker, hvad der foregik, at Forudsætningen den Gang var, at dermed var ikke de fiskale Satsler som Kaffe, Ris, Petroleum endelig afgjorte. Forudsætningen var, at naar vi naaede til Kompensations-spørgsmaalet, kunde vi altid flytte om paa de fiskale Satsler, saaledes har Stillingen ogsaa været i det andet Ting. Jeg tør derfor trøstigt sige, at er der nogen, der vil gøre sort til hvidt, er det ikke mig, men den ærede Ordfører, og jeg tror nok, at den Bevisførelse, jeg har ført her i Salen, kan man fæste Lid til, og at der er flere Mennesker i Landet, der ville fæste Lid til mine Ord end til den ærede Ordførers.

Finansministeren (Hørring): Overfor det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen), som berørte Spørgsmaalet om den Beskyttelse, som gennem Forslaget tillægges Spritfabrikkerne, og som i øvrigt er den Beskyttelse, vi nu have, skal jeg oplyse, at der ikke er givet mig Anledning fra Udvalgets Side til at fremkomme med nærmere Forklaringer om de Forhold, hvorunder Spritfabrikkerne virke over for den udenlandske Konkurrence. Jeg antager, at Grunden dertil har været den, at Fler-tallet i Udvalget har været klar over, at der ikke var Føje til at nedsætte denne Beskyttelse (*Ordføreren* [P. G. C. Jensen]: Ja!). Imidlertid er Spørgsmaalet ganske sikkert saaledes, at det kan komme op i det andet Ting, og derved kunne de Oplysninger komme frem, som det ærede Medlem ønsker. Det ærede Medlem sagde, at den Beskyttelse, som Spritfabrikkerne nu have, er ensbetydende med et Forbud. Det er ikke Tilfældet. Der indføres end-ogsaa meget betydelige Mængder af Raasprit fra Tyskland, til Tider kan Produktionen kastes herind med Fordel. Det er væsentlig en af Grundene, hvorfor Beskyttelsen ikke kan sættes ned, i al Fald ikke væsentligt.

Overfor det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) skal jeg tillade mig at minde om, at jeg har udtalt ganske det samme, som det ærede Medlem udtalte, at Toldlovsforslaget i den Vedtagelse, hvori det kom fra Folketinget, var uantageligt. At det har været uantageligt for Lands-tinget, derom har jeg ikke næret den mindste Tvivl, men det var ogsaa uantageligt for den nuværende Regering, og det har været uantageligt for min Formand, Finansminister Lüttichau, som, end-ogsaa paa meget væsentlige Punkter, dels alvorlig protesterede mod Folketingets Vedtagelse og dels har taget Forbehold. For saa vidt ere vi fuldstændig enige. Jeg har ogsaa kun anbefalet Folketingets Affattelse af Forslaget som Forhandlingsgrundlag. Aldrig har jeg ønsket eller anbefalet, at det høje Ting her skulde vedtage Toldlovsforslaget i Folketingets Affattelse uden Ændring. Saaledes som Forslaget nu foreligger fra det høje Ting, indeholder det, det erkender jeg, Indrømmelser, og det ikke ringe Indrømmelser overfor Folketinget. Jeg har imidlertid ønsket, og det har jeg udtalt ved 2den Behandling, at man allerede paa dette Stadium af Lovforslagets Behandling kunde være gaaet videre i sine Indrømmelser og saaledes